

بازدارندگی اسانس و عصاره اتانولی پونه‌آبی (*Mentha aquatica*) بر چند گونه قارچ بیماری‌زای گیاهی در شرایط آزمایشگاهی

فاطمه نخعی^{1*}

تاریخ دریافت: 93/11/27 تاریخ پذیرش: 94 /2/17

چکیده

اخیراً به دلیل بروز مقاومت در عوامل بیماری‌زا به آفتکش‌های شیمیایی، استفاده از اسانس و عصاره‌های گیاهی برای مبارزه با آلودگی‌های قارچی از اهمیت زیادی برخوردار شده است. اسانس‌ها مواد ضد قارچی جدیدی هستند که تجدید شونده و سازگار با محیط زیست می‌باشند. در این تحقیق اسانس گیاه پونه‌آبی به روش تقطیر با بخار و عصاره قسمت‌های هوایی گیاه با حلال اتانول استخراج گردید و اثر بازدارندگی غلظت‌های 0، 100، 200 و 300 پی‌پی‌ام در ظروف پتری 9 سانتی‌متری، به روش‌های تدخینی و تماسی در مورد اسانس و روش انتشار عصاره در محیط کشت، بر رشد قارچ‌های *Phytophthora capsici*، *Rhizoctonia solani*، *Fusarium oxysporum*، *Botrytis cinerea* به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی بررسی گردید. قارچ‌ها حساسیت متفاوتی به اسانس و عصاره پونه آبی نشان دادند. هیچکدام از غلظت‌های اسانس و عصاره پونه‌آبی اثر بازدارنده معنی‌داری بر رشد *F. oxysporum* نداشتند اما همه غلظت‌های اسانس و عصاره پونه‌آبی بطور معنی‌داری درصد بازدارندگی رشد قارچ‌های *R. solani*، *B. cinerea* و *P. capsici* را افزایش دادند و با افزایش غلظت درصد بازدارندگی افزایش معنی‌دار یافت. بیشترین درصد بازدارندگی مربوط به غلظت‌های 200 و 300 پی‌پی‌ام در قارچ *R. solani* (91/06% و 97/77% به ترتیب) و غلظت 300 پی‌پی‌ام در قارچ *P. capsici* (91/89%) بود. پس اسانس و عصاره پونه‌آبی می‌تواند بعنوان قارچ‌کش طبیعی جهت کنترل قارچ‌های بیماری‌زا مورد توجه باشد.

واژه‌های کلیدی: انتشار در محیط کشت، تدخینی، تقطیر با بخار.

¹ - استادیار، گروه گیاهپزشکی، دانشکده کشاورزی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

* - نویسنده مسئول مقاله: nakhaei90@yahoo.com

مقدمه

امروزه استفاده از مواد شیمیایی به‌عنوان متداول‌ترین روش مهار بیماری‌های گیاهی به علت دوره تجزیه طولانی یا در بعضی موارد غیر قابل تجزیه بودن آنها، آلودگی محیط زیست، باقی مانده‌های سمی و سایر اثرات‌شان روی مواد غذایی و سلامتی انسان‌ها محدود شده است (Sokovic *et al.*, 2009; Tripathi and Dubay, 2004). کاربرد مواد شیمیایی مصنوعی برای مهار آلودگی‌های قارچی سبب بروز انواع سرطان، جهش‌زایی و آسیب‌های ژنتیکی در پستانداران می‌گردد. باقی‌مانده‌ی این مواد اثرات مضر بر تعدادی از سامانه‌های زیستی، مانند اعصاب و غدد درون ریز دارند و به این دلیل استفاده از تعدادی از آنها در بسیاری از کشورها ممنوع شده است. ترکیبات طبیعی گیاهان برای مهار قارچ‌های گیاهی از کارایی ویژه‌ای برخوردار می‌باشند و اثرات زیان‌آور مواد شیمیایی را ندارند (Tripathi *et al.*, 2007). در دو دهه اخیر، مقاومت به قارچ‌کش‌های شیمیایی به طور قابل توجهی افزایش یافته و از این رو استفاده از تولیدات طبیعی گیاهان به‌عنوان یکی از روش‌های کارآمد مطرح شده است (Saharkhiz *et al.*, 2012) و در حال حاضر، محصولات سازگار با محیط زیست با تقاضای زیادی همراه شده است. کاربرد ترکیبات طبیعی مثل اسانس و عصاره گیاهی می‌تواند به‌عنوان یک روش امن به‌طور گسترده مورد استفاده قرار گیرد (Kalemba and Kunika, 2003). اهمیت عصاره‌ها و اسانس‌های گیاهی در مهار آفات و بیماری‌های گیاهی به‌وسیله پژوهشگران زیادی تأیید شده است. گزارش‌های زیادی از اثر بازدارندگی اسانس‌های گیاهی به‌ویژه جنس *Mentha* از خانواده نعنائیان بر رشد قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی و انسانی وجود دارد. نعناع فلفلی *Menthapiperita* اثر بازدارنده بر رشد قارچ‌های *Candida spp.* (Samber *et al.*, 2014)، *Aspergillus spp.* (Al-Yousef, 2013)، *Aspergillus niger* (Moghtader, 2013) و *Aspergillus spp.* (Saharkhiz *et al.*, 2012) داشته است. سینگ یاداو و همکاران گزارش کردند اسانس نعناع سبز *Mentha spicata* اثر بازدارنده بر رشد قارچ‌های *Aspergillus* و *Penicillium* داشته است (Singh Yadav *et al.*, 2006). ریچلینگ و همکاران (Reichling *et al.*, 2009) و جاکووینکو و وجسیک-استوپسزینسکا (Jakowienko and Wojcik-stopczynska, 2010) نیز اثر بازدارنده اسانس گونه‌های مختلف جنس *Mentha* را بر رشد قارچ‌های مختلف گزارش کرده‌اند. وصال طلب و غلامی (Vesaltalab and Gholami, 2010) اثرات ضد قارچی عصاره و اسانس اکلیل کوهی و میخک را بر رشد قارچ *Botrytis cinerea* گزارش کردند. پونه آبی (*Mentha aquatica*) متعلق به خانواده نعنائیان، به صورت خودرو در زمین‌های مرطوب اطراف رودخانه‌ها و چشمه‌ها رشد کرده و بسیار معطر می‌باشد. اسانس در غده‌های مویی که در سطح اندام‌های هوایی آن وجود دارند ساخته می‌شود (Marrin *et al.*, 2007). این پژوهش با هدف تعیین فعالیت ضد قارچی عصاره اتانولی و اسانس پونه آبی بر رشد قارچ‌های بیماری‌زای گیاهی *Fusarium oxysporum*، *Botrytis cinerea*، *Rhizoctonia solani* و *Phytophthora capsici* انجام گردید.

مواد و روش‌ها

تهیه اسانس و عصاره پونه‌آبی

گیاهان پونه‌آبی در مرحله گلدهی از اطراف فئات روستای قیصار واقع در شهرستان خوسف استان خراسان جنوبی جمع‌آوری و پس از شناسایی دقیق، در سایه به مدت 10 روز خشک گردیدند. اسانس گیاه به روش تقطیر با بخار از برگ‌ها و سرشاخه‌های گلدار (80 گرم برای هر بار اسانس‌گیری) با استفاده از دستگاه کلونجرا استخراج شد. برای تهیه عصاره 80 گرم از پودر برگ‌ها و سرشاخه‌های گلدار گیاهان در 1200 میلی‌لیتر اتانول به مدت 48 ساعت در دمای 30 درجه سلسیوس در تاریکی خیس‌انیده شد. سپس با استفاده از کاغذ صافی و قیف بوخنر¹ بقایای پودر گیاه از محلول جدا و با دستگاه تغلیظ در خلأ چرخان² در دمای 50 درجه سلسیوس حلال از عصاره جدا شد. اسانس و عصاره حاصل تا زمان استفاده در ظروف شیشه‌ای در بسته، در شرایط تاریکی در یخچال 4 درجه سلسیوس نگهداری گردیدند و هنگام استفاده با اتانول 75 درصد رقیق گردیدند.

تهیه قارچ‌های مورد مطالعه

قارچ‌های *Phytophthora capsici* و *Rhizoctonia solani*، *Fusarium oxysporum*، *Botrytis cinerea* که به ترتیب از میزبان‌های گیاهی پیاز، زیره سبز، چغندر قند و فلفل دلمه‌ای جدا شده بودند از آزمایشگاه گیاه پزشکی سازمان جهاد کشاورزی استان خراسان جنوبی تهیه و در ظروف پتری با قطر دهانه 9 سانتی‌متر روی محیط کشت سیب زمینی دکستروز آگار کشت و در دمای 25 درجه سلسیوس نگهداری شدند.

آزمون بازدارندگی ترکیبات فرار اسانس و عصاره اتانولی پونه‌آبی بر رشد قارچ‌ها

برای بررسی اثر اسانس پونه‌آبی بر رشد قارچ‌ها به روش تدخینی، 20 میلی‌لیتر محیط کشت آماده شده سیب زمینی دکستروز آگار در ظروف پتری با قطر دهانه 9 سانتی‌متر ریخته شد. پس از انعقاد محیط کشت، دیسک‌هایی به قطر 5 میلی‌متر از حاشیه کشت 7 روزه قارچ‌های مورد بررسی به‌طور جداگانه به محیط کشت منتقل شد. به منظور اجتناب از تماس اسانس با حلقه میسلیمی از قرار دادن دو تشتک پتری یکسان روی یکدیگر استفاده شد. در مرکز ظرف پتری رویی کاغذ صافی به ابعاد 1/5×2 سانتی‌متر چسبانده شد. مقدار 10 میکرولیتر از غلظت‌های 100، 200 و 300 پی‌پی‌ام اسانس روی کاغذ صافی ریخته شده و سپس برای جلوگیری از خروج ترکیبات اسانس، دو ظرف پتری با استفاده از پارافیلیم مسدود و به یکدیگر متصل شدند. ظروف پتری شاهد 10 میکرولیتر اتانول 75% (بدون اسانس) دریافت کردند (Vesaltalab and Gholami, 2010). برای بررسی اثر ضدقارچی اسانس پونه‌آبی به روش تماسی (اختلاط با محیط کشت) و عصاره به روش انتشار در محیط کشت غلظت‌های 100، 200 و 300 پی‌پی‌ام اسانس و عصاره برای هر ظرف پتری بلافاصله بعد از خنک شدن و قبل از انجام محیط کشت سیب زمینی دکستروز آگار به آن اضافه گردید. همچنین اتانول 75 درصد به عنوان تیمار شاهد در نظر گرفته شد. پس از انعقاد محیط کشت، دیسک‌هایی به قطر 5 میلی‌متر از حاشیه کشت 7 روزه قارچ‌ها به محیط کشت منتقل شد (Teymoori

¹ - buchner² - rotary vacuum evaporator

(and Rahnama, 2012; Tripathi *et al.*, 2008). همه این مراحل زیر هود و در شرایط سترون انجام شد. پتری های کشت شده در دمای 25 درجه سلسیوس نگهداری و هنگام پر شدن ظروف پتری شاهد از میسلیم قارچ، قطر میسلیم بر حسب میلی متر در تمامی تیمارها اندازه گیری شد. این آزمایش به صورت فاکتوریل با سه عامل مواد فیتوشیمی در سه سطح (اسانس تدخینی، اسانس تماسی و عصاره) قارچ در چهار سطح (*Botrytis cinerea*، *Fusarium oxysporum*، *Rhizoctonia solani* و *Phytophthora capsici*) و غلظت در چهار سطح (0، 100، 200 و 300 پی پی ام) در قالب طرح کامل تصادفی در سه تکرار (هر تکرار شامل یک ظرف پتری) انجام شد. برای محاسبه درصد بازدارندگی رشد میسلیم قارچها از فرمول زیر استفاده شد که در آن C قطر رشد میسلیم قارچ در پتری شاهد و T قطر رشد قارچ در تیمار حاوی اسانس یا عصاره و I درصد بازدارندگی رشد میسلیم قارچ در تیمار مربوطه را نشان می دهد (Tripathi *et al.*, 2008).

$$I = \frac{(C-T)}{C} \times 100$$

داده ها با نرم افزار SAS 9/1 مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و مقایسه میانگین از روش دانکن انجام گردید.

نتایج و بحث

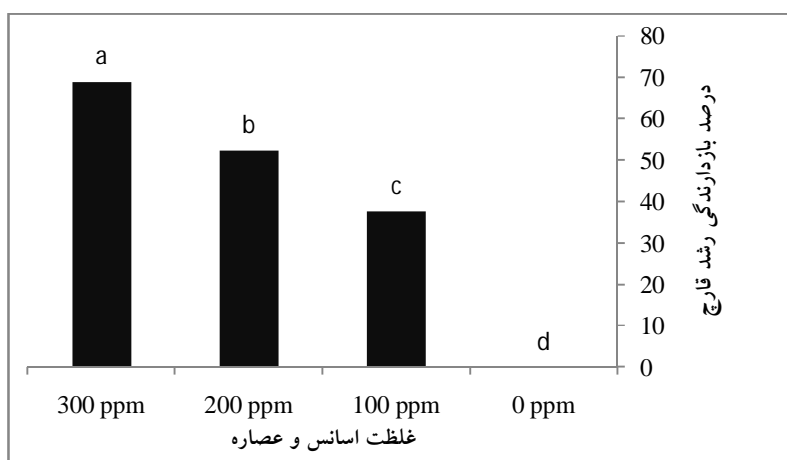
تجزیه واریانس اثر مواد فیتوشیمیایی، اثر متقابل مواد فیتوشیمیایی و نوع قارچ، اثر متقابل مواد فیتوشیمیایی و غلظت و اثر متقابل مواد فیتوشیمیایی و نوع قارچ و غلظت بر درصد بازدارندگی رشد قارچها معنی دار نشد (جدول 1).

جدول 1- تجزیه واریانس تأثیر غلظت های مختلف اسانس و عصاره پونه آبی بر درصد بازدارندگی رشد چند نوع قارچ بیماری زای گیاهی.

منبع تغییرات	مجموع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	مقدار F
مواد فیتوشیمی	21/04	2	10/52	0/64
قارچ	60360/82	3	20120/27	1233/66**
غلظت	93169/72	3	31056/57	1904/21**
مواد فیتوشیمی و قارچ	9/25	6	1/54	0/095
مواد فیتوشیمی و غلظت	18/81	6	3/11	0/191
قارچ و غلظت	26794/05	9	2977/11	182/540**
مواد فیتوشیمی و قارچ و غلظت	21/02	18	16/1	0/072
خطا	1533/08	94	16/30	

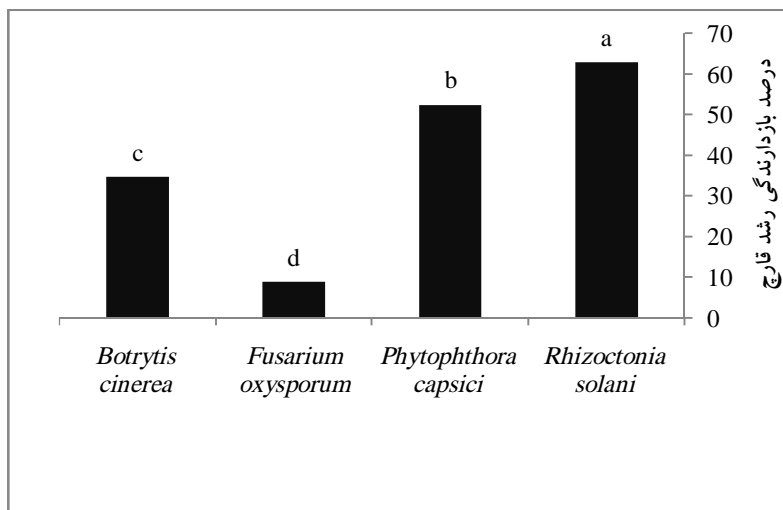
** اختلاف معنی دار در سطح 1%

پس می‌توان نتیجه گرفت کاربرد اسانس به روش‌های تدخینی و تماسی و عصاره به روش انتشار در دیسک تاثیر یکسانی بر درصد بازدارندگی رشد هر یک از قارچ‌ها داشته و هیچکدام از این مواد بر دیگری در بازدارندگی رشد قارچ‌های مورد بررسی برتری نداشته‌اند. همچنین کاربرد هر کدام از این مواد فیتوشیمیایی در غلظت‌های مشابه تأثیر یکسانی بر درصد بازدارندگی رشد قارچ‌های مورد بررسی داشته است. تجزیه واریانس اثرنوع قارچ، غلظت و همچنین اثر متقابل نوع قارچ و غلظت بر درصد بازدارندگی رشد قارچ‌ها معنی‌دار شد (جدول 1). تمامی غلظت‌های اسانس و عصاره پونه آبی بر درصد بازدارندگی رشد قارچ‌ها اثر معنی‌داری در سطح یک درصد نسبت به تیمار شاهد بر جای گذاشتند و با افزایش غلظت درصد بازدارندگی رشد قارچ‌ها بطور معنی‌داری بیشتر شد. بیشترین درصد بازدارندگی (68/82%) مربوط به بالاترین غلظت 300 پی‌پی‌ام بود (شکل 1).

شکل 1- مقایسه میانگین تأثیر غلظت‌های مختلف اسانس و عصاره پونه آبی بر درصد بازدارندگی رشد چند قارچ بیماری‌زای گیاهی. ستون‌های دارای حروف متفاوت بر اساس آزمون دانکن در سطح 1% دارای اختلاف معنی‌دار هستند.

همچنین درصد بازدارندگی اسانس و عصاره اتانولی پونه آبی بر رشد میسلیوم بستگی به نوع قارچ داشت. اسانس و عصاره اثر بازدارنده‌ی معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد بر درصد رشد قارچ‌های *P. solani*، *R. solani*، *B. cinerea* و *capsici* (به ترتیب 34/66%، 52/36% و 62/85%) نسبت به *F. oxysporum* (8/80%) داشتند. بیشترین تأثیر بازدارندگی (62/85%) مربوط به قارچ *R. solani* و کمترین تأثیر بازدارندگی (8/80%) مربوط به قارچ *F. oxysporum* بود. پس از رایزوکتونیا بیشترین اثر بازدارندگی مربوط به *P. capsici* و *B. cinerea* (52/36%) و *F. oxysporum* (34/66%) به ترتیب) بود. پس رشد میسلیومی فوزاریوم بیشترین مقاومت و رایزوکتونیا بیشترین حساسیت را در برابر اسانس و عصاره پونه آبی از خود نشان دادند (شکل 2).

شکل 2 - مقایسه میانگین اثر اسانس و عصاره پونه آبی بر درصد بازدارندگی رشد چند قارچ بیماری‌زای گیاهی. ستون‌های دارای حروف متفاوت بر اساس آزمون دانکن در سطح 1% دارای اختلاف معنی‌دار هستند.

مقایسه میانگین اثرات متقابل معلوم کرد که هیچکدام از غلظت‌های اسانس و عصاره بر درصد بازدارندگی رشد *F. oxysporum* اثر معنی‌داری در سطح احتمال 5 درصد نداشتند. اما تمامی غلظت‌ها در قارچ‌های *R. solani*، *B. cinerea* و *capsici* سبب افزایش معنی‌دار درصد بازدارندگی رشد نسبت به شاهد گردیدند و با افزایش غلظت، درصد بازدارندگی در قارچ‌های ذکر شده افزایش معنی‌دار یافت. ولی هیچکدام از غلظت‌ها به طور کامل از رشد این قارچ‌ها جلوگیری نکردند. تمامی غلظت‌های اسانس و عصاره در قارچ‌های *P. capsici*، *R. solani* و *B. cinerea* سبب افزایش معنی‌دار درصد بازدارندگی رشد قارچ نسبت به تمامی غلظت‌های اسانس و عصاره در قارچ *F. oxysporum* شدند. پس رشد میسلیمی فوزاریوم بیشترین مقاومت را در برابر اسانس و عصاره پونه آبی از خود نشان داد. در قارچ‌های رایزوکتونیا، فیتوفترا و بوتریتیس بیشترین درصد بازدارندگی مربوط به غلظت 300 پی‌پی‌ام اسانس و عصاره (به ترتیب 97/77%، 89/91% و 76/63%) و کمترین درصد بازدارندگی مربوط به غلظت 100 پی‌پی‌ام (به ترتیب 61/35%، 49/97% و 32/04%) بود. در مجموع بالاترین درصد بازدارندگی مربوط به غلظت‌های 200 و 300 پی‌پی‌ام در قارچ رایزوکتونیا (به ترتیب 91/06% و 97/77%) و غلظت 300 پی‌پی‌ام در فیتوفترا (91/89%) بود (جدول 2). در تحقیقات متعددی فعالیت ضد قارچی اسانس‌ها و عصاره‌های گیاهی خصوصاً گیاهان جنس *Mentha* از خانواده نعناعیان به اثبات رسیده است. ال یوسف (2013)، سحر خیز و همکاران (2012)، سمبر و همکاران (2014)، جاکووینکو و وجسیک-استویسزینسکا (2010) و مقتدر (2013) مشابه با نتایج این آزمایش گزارش کردند که تأثیر بازدارنده اسانس *M. piperita* بستگی به نوع قارچ و غلظت اسانس داشته است و اسانس این گیاه اثر بازدارنده بر رشد قارچ‌های بوتریتیس سینرا، اسپرژیلوس و کاندیدا داشته است. همانند نتایج این آزمایش میزان بازدارندگی در غلظت 10 میکرولیتر در پتری به طور معنی‌داری بیشتر از 5 میکرو لیتر در پتری بود. فعالیت ضد قارچی قوی این اسانس بخاطر مقدار بالای ترکیبات متول و متون در آنها می‌باشد. همچنین ریچلینگ و همکاران

(2009)، سوکوویچ و همکاران (2009)، فردس و یونگورانیو (Ferdes and Ungureanu, 2012) و میکینی و همکاران (Mickiene et al., 2011) گزارش کردند گونه‌های دیگر *Mentha* مانند *M. arvensis* و *M. spicata* بازدارنده رشد تعداد زیادی از قارچ‌ها بوده‌اند و به عنوان نگهدارنده و قارچ‌کش طبیعی می‌توانند به کار روند.

جدول 2- مقایسه میانگین اثر متقابل نوع قارچ و غلظت اسانس و عصاره بر درصد بازدارندگی رشد چند نوع قارچ بیماری‌زای گیاهی.

نوع قارچ	غلظت (ppm)	درصد بازدارندگی رشد قارچ
	0	%0 g
<i>Rhizoctonia solani</i>	100	%61/35 c
	200	%91/06 a
	300	%97/77 a
	0	%0 g
<i>Phytophthora capsici</i>	100	%49/97 d
	200	%68/36 c
	300	%91/89 a
	0	%0 g
<i>Fusarium oxysporum</i>	100	%14/54 f
	200	%14/82 f
	300	%13/27 f
	0	%0 g
<i>Botrytis cinerea</i>	100	%32/04 e
	200	%46/49 d
	300	%76/63 b

اعداد دارای حروف مشابه بر اساس آزمون دانکن در سطح 1% اختلاف معنی داری ندارند.

همسو با یافته‌های ما، شاکرمی و همکاران (Shakarami et al., 2006) نیز گزارش نمودند اسانس پونه آبی جمع‌آوری شده از رویشگاه طبیعی منطقه الشتر خرم آباد اثر بازدارنده بر رشد قارچ‌های مختلف بیماری‌زای گیاهی از جمله فوزاریوم و رایزوکتونیا داشته و باافزایش غلظت اسانس درصد بازدارندگی رشد میسیلیوم قارچ‌ها افزایش

یافته و بیشترین تأثیر مربوط به بالاترین غلظت بوده است. اما در این آزمایش اسانس و عصاره اتانولی پونه آبی تأثیر بازدارنده‌ای بر رشد قارچ فوزاریوم نداشتند. همچنین بر خلاف نتیجه این پژوهش عقیل و همکاران (Agil et al., 2000)، اگاروال و همکاران (Agarwal et al., 2008)، ونورن و همکاران (Vanvuuren et al., 2009) و ایگیت و همکاران (Yigit et al., 2009) گزارش کردند اسانس نعنای و کرانوز- بارانوزکا (Krauze-Baranowska, 2002) گزارش کرد اسانس گونه‌های مختلف کاج سبب مهار رشد فوزاریوم گردیده‌اند. کالمبا و کونیکا (2003) همسو با یافته‌های این آزمایش گزارش کردند فعالیت اسانس‌ها در مقابل میکروارگانسیم‌ها بسته به نوع اسانس و نژاد میکروبی متفاوت است. اما همیشه به مقدار اسانس بستگی دارد. در این آزمایش فعالیت ضد قارچی اسانس پونه آبی در روش تدخینی نسبت به روش تماسی برتری معنی‌داری نداشت اما بر خلاف نتایج این آزمایش، سویلو و همکاران (Soylu et al., 2006) و وصال طلب و غلامی (2010) برتری فعالیت ضد قارچی اسانس رزماری در روش تدخینی نسبت به تماسی را گزارش کرده‌اند. مکانیسم عمل اسانس‌ها علیه میکروارگانسیم‌ها پیچیده است و هنوز کاملاً مشخص نشده است.

اسانس‌ها به علت تعداد زیاد ترکیبات سازنده، احتمالاً بیش از یک مکان عمل دارند (تریپاتی و همکاران، 2008؛ Bakkali et al., 2008). کالمبا و کونیکا (2003) تغییرات مورفولوژیکی قارچ هنگام کاربرد اسانس‌ها را به عمل این ترکیبات روی تعدادی از آنزیم‌های دیواره سلولی نظیر کیتینازها و گلوکانازها نسبت داده‌اند. سویلو و همکاران (2006) نیز پیشنهاد کردند، تغییرات مورفولوژیک میسلیوم می‌تواند به علت نقص در دیواره سلولی باشد، که به دنبال آن نفوذ پذیری غشای سلولی اتفاق می‌افتد. اگر چه اثرات فوق ممکن است پاسخگوی کاهش نرخ رشد میسلیومی باشد، با این وجود مکانیسم عمل این ترکیبات بخوبی روشن نیست. خسارت به دیواره سلولی و غشا می‌تواند منجر به نشت ماکرومولکول‌ها و زوال سلول شود. به نظر می‌رسد زنجیره فعل و انفعالات از دیواره یا غشای خارجی سلول شروع شده و تمام غشاهای اندامک‌های متفاوت مثل پراکسی‌زوم‌ها و میتوکندری را شامل می‌شود. نفوذپذیری غشای داخلی و غشای خارجی میتوکندری منجر به مرگ سلول از طریق آپوتوسیس و نکروسیس می‌شود. اسانس‌ها به جربی‌ها و پروتئین‌ها نیز می‌توانند خسارت وارد کنند (یاکالی و همکاران، 2008). همچنین از ساخت DNA و RNA، پروتئین و پلی‌ساکاریدها در سلول‌های قارچ‌ها جلوگیری می‌کنند (کالمبا و کونیکا، 2003). سحرخیز و همکاران (2012) گزارش کردند اسانس *M. piperita* اثرات ضد قارچی مشابهی بر علیه نژادهای مقاوم و حساس به داروهای آزولی دارد این نشان دهنده تفاوت بودن مکانیسم عمل اسانس با مکانیسم عمل سموم شیمیایی می‌باشد. آب‌گریزی یکی از خواص مهم اسانس‌ها می‌باشد که آنها را قادر می‌سازد در غشاهای سلولی وارد و سبب اضمحلال آنها گردند. ترومبتا و همکاران (Trombetta et al., 2005) و یولتی و همکاران (Ultee et al., 2002) نیز اضمحلال غشای سلولی توسط اسانس‌ها را تأیید کرده‌اند. دیبلربک و همکاران (De billerbeck et al., 2001)، هلال و همکاران (Helal et al., 2006) و پاور و تاکر (Pawar and Thaker, 2006) گزارش کردند اسانس لمون گراس از جوانه زدن و رشد هیف *A. niger* جلوگیری و سبب اضمحلال غشای سلولی گردیده و ساختمان میتوکندری را تخریب کرده است. شرما و تریپاتی (Sharma and Tripathi, 2008) کاهش سیتوپلاسم هیف

ها در نتیجه نازک شدن قابل توجه آنها را هنگام کاربرد اسانس لمون گراس گزارش کردند. یکی از اهداف مهم صنعتی، کاهش نگهدارنده‌های شیمیایی در محصولات است. اسانس‌ها بخاطر دارا بودن خواص ضد میکروبی و ضد قارچی به عنوان منابع طبیعی برای نگهداری و افزایش طول عمر تولیدات می‌توانند به کار روند. به عبارت دیگر اسانس‌ها برای توسعه ترکیباتی که برای مهار آلودگی‌های قارچی بکار می‌روند باید مورد توجه قرار گیرند. با توجه به نتایج به دست آمده اسانس و عصاره پونه‌آبی می‌تواند بعنوان قارچ‌کش طبیعی جهت کنترل برخی از قارچ‌های بیماری‌زا مورد توجه باشد.

References

1. Agarwal V, Lal P and Pruthi V. 2008. Prevention of *Candida albicans* biofilm by plant oils. *Mycopathologia* 165: 13–19.
2. Aqil F, Beng A and Ahmad I. 2000. In vitro toxicity of plant essential oils against soil fungi. *Journal of Medicinal and Aromatic Plant Sciences* 23: 177–181.
3. Al Yousef SA. 2013. Antifungal activity of volatiles from lemongrass (*Cymbopogon citrates*) and Peppermint (*Mentha piperita*) oils against some respiratory pathogenic species of *Aspergillus*. *International Journal of Current Microbiology Applied Sciences* 2: 261–272.
4. Bakkali F, Averbeck S, Averbeck D and Idaomar M. 2008. Biological effects of essential oil-A review. *Food Chemistry Toxicology* 46: 446–475.
5. Debillerbeck VG, Roques CG, Bessiere JM, Fonvieille JL and Dargent R. 2001. Effects of *Cymbopogon nardus* (L.) W. Watson essential oil on the growth and morphogenesis of *Aspergillus niger*. *Canadian Journal of Microbiology* 47: 9–17.
6. Ferdes M and Ungureanu C. 2012. Antimicrobial activity of essential oils against four food-borne fungal strains. *UPB Scientific Bulletin Series B* 74: 87–98.
7. Helal GA, Sarhan MM, Abushahla AN and Abou El-Khair EK. 2006. Effects of *Cymbopogon citrates* L. essential oil on the growth, lipid content and morphogenesis of *Aspergillus niger* ML2-strain. *Journal Basic Microbiology* 46: 456–469.
8. Jakowienko P and Wojcik-stopcynska B. 2010. Influence of essential oils from different varieties of peppermint (*Mentha piperita* L.) on growth of some filamentous fungi. *Herla Noloehica* 56: 60–70.
9. Kalembe D and Kunicka A. 2003. Antibacterial and antifungal properties of essential oils. *Current Medicinal Chemistry* 10: 813–829.
10. Krauze-Baranowska M, Mardarowicz M, Wiwart M, Poblocka L and Dynowska M. 2002. Antifungal activity of the essential oils from some species of the Genus *Pinus*. *Zeitschrift Naturforsch* 57: 478–482.
11. Marrin M, Koko V, Duletic-Lausevic S, Marin Pd, Rancic D and Dajic-Stevanovi C. 2007. Glandular trichomes on the leaves of *Rosmarinus officinalis*: morphology, sterology and histochemistry. *South Arican Journal of Botany* 72: 378–382.
12. Miciene R, Ragazinskiene O and Bakutis B. 2011. Antimicrobial activity of *Mentha arvensis* L. and *Zingiber officinal* essential oils. *Biologija* 57: 92–97.
13. Moghtader, M. 2013. In vitro antifungal effects of the essential oil of *Mentha piperita* L. and its comparison with synthetic menthol on *Aspergillus niger*. *African Journal of Plant Science* 7: 521–527.
14. Pawar VC and Thaker VS. 2006. In vitro efficacy of 75 essential oils against *Aspergillus niger*. *Mycoses* 49: 316–323.
15. Reichling J, Schnitzler P, Suschke U and Saller R. 2009. Essential oils of aromatic plants with antibacterial, antifungal, antiviral, and cytotoxic properties- an overview. *Forch Komplementmed* 16: 79–90.
16. Samber N, Varma A and Mansoor N. 2014. Evaluation of *Mentha piperita* essential oil and its major constituents for antifungal activity in *Candida* spp. *International Journal of Innovative Research in Science, Engineering and Technology* 3: 9404–9411.
17. Saharkhiz MJ, Motamedi M, Zomorodian K, Pakshir K, Miri R and Hemyari K. 2012. Chemical composition, antifungal and antibiofilm activities of the essential

- oil of *Mentha piperita* L. International Scholarly Research Notices Pharmaceutics, Article ID 718645, 6 pages.
18. Shakarami J, Bazgir E and Feizian M. 2006. Inhibition effects of five plant species essential oils on the in vitro mycelial growth of four plant pathogenic fungi. Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources, Water and Soil Science 10: 497–504.
  19. Sharma N and Tripathi A. 2008. Effects of *Citrus sinensis* (L.) Osbeck epicarp essential oil on growth and morphogenesis of *Aspergillus niger* (L.) Van Tieghem. Microbiology Research 163: 337–344.
  20. Singh Yadav R, Kumar S and Dikshit A. 2006. Antifungal properties of essential oil of *Mentha spicata* L. var. MSS-5. Indian Journal Crop Science 1: 197–200.
  21. Sokovic M, Vukojevic J, Marin P, Brkic D, Vais V and Griensven, L. 2009. Chemical composition of essential oil of *Thymus* and *Mentha* Species and their antifungal activity. Molecules 14: 238–249.
  22. Soylu EM, Soylu S and Kurt S. 2006. Antimicrobial activities of the essential oils of various plants against tomato late blight disease agent *Phytophthora infestans*. Mycopathologia 161: 119–128.
  23. Teymoori S and Rahnama K. 2012. Evaluation of antifungal effect of some essential oils on mycelial growth of *Sclerotinia sclerotiorum* causal agent of white stem rot of rapeseed. Research in plant pathology 1: 23–30.
  24. Tripathi P, Dubey NK and Shukla AK. 2007. Pharmacological evaluation of some fungitoxic essential oils. Asian Journal of Traditional Medicines 2: 239–243.
  25. Tripathi P and Dubey NK. 2004. Exploitation of natural products as an alternative strategy to control postharvest fungal rotting of fruit and vegetables review. Postharvest Biology and Technology 32: 235–245.
  26. Tripathi P, Dubey NK and Shukla AK. 2008. Use of some essential oils as post harvest botanical fungicides in the management of grey mould of grapes caused by *Botrytis cinerea*. World Journal of Microbiology and Biotechnology 24: 39–46.
  27. Trombetta D, Castelli F and Sarpietro G. 2005. Mechanisms of antibacterial action of three monoterpenes. Antimicrobial Agents and Chemotherapy 49: 2474–2478.
  28. Ultee M, Bennik J and Moezelar R. 2002. The phenolic hydroxyl group of carvacrol is essential for action against the food-borne pathogen *Bacillus cereus*. Applied and Environmental Microbiology 68: 1561–1568.
  29. Van vuuren S, Suliman S and Viljoen AM. 2009. The antimicrobial activity of four commercial essential oils in combination with conventional antimicrobials. Letters in Applied Microbiology 48: 440–446.
  30. Vesaltalab Z and Gholami M. 2010. The effect of clove buds and rosemary extracts and essences on control of *Botrytis cinerea* growth. Plant Production Technology 11: 2–11.
  31. Yigit D and Yigit Nand Ozgen U. 2009. An investigation on the anticandidal activity of some traditional medicinal plants in Turkey. Mycoses 52: 135–140.

Inhibitory effect of essential oils and ethanol extracts of watermint (*Mentha aquatica*) against some plant pathogenic fungi in laboratory condition

F. Nakhaei*¹

Abstract

In recent years studies on the use of plant essential oils and extracts against pathogenic fungi have attracted much attention because of rising resistance against a large number of chemical pesticides. Essential oils are antifungal materials which are renewable and compatible with environment. In this study, essential oil and ethanol extracts of watermint (*Mentha aquatica*) were obtained from aerial parts using distillation and ethanol solvent methods, respectively. The inhibitory effect of different concentrations (0, 100, 200 and 300 ppm / 9 cm Petri dish) of watermint essential oils with fumigation and contact methods and their extracts on mycelium growth of *Botrytis cinerea*, *Fusarium oxysporum*, *Rhizoctonia solani*, *Phytophthora capsici* were investigated in a factorial experiment based on completely randomized design. Fungi showed different sensitivity to watermint essential oils and extract. None of watermint concentrations of essential oils and extract had any inhibitory effect on growth of *F. oxysporum* but all concentrations inhibited the growth of *B. cinerea*, *R. solani* and *P. capsici* significantly. Increase in concentration enhanced the inhibitory effect significantly. The highest percentage of inhibition was related to concentrations 200 ppm and 300 ppm in *R. solani* (%91.06 and %97.77 respectively) and also concentration 300 ppm in *P. capsici* (%91.89). Therefore, watermint essential oils and extract can be considered as natural fungicide for control of pathogenic fungi.

Keywords: Disk diffusion, fumigation, water distillation.

---

¹- Assistant Professor, Department of Plant Protection, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran.

*Corresponding author: nakhaei90@yahoo.com